मिदं नक्षत्रं 'गोभिः', अन्यैश्च 'पशुभिः', 'समक्तं' सम्बद्धम् । 'अहर्भूयात्' दिवसवत् प्रकाशितं भूयात् ॥

तत्रैव याज्यामाह । "अहर्नो अद्य सुविते दधातु । मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति । पराचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि । शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम्" इति । सर्व्वे लोकाः 'यत्', 'नक्षत्र-नाम्ना 'मूलम्', इति 'वदन्ति', तन्नक्षत्रं 'अद्य' अस्मिन् कर्म्मणि, 'अहः' दिवसवत् प्रकाशकं भूत्वा 'नः' अस्मान्, 'सुविते' सुष्ठु गन्तव्ये फले 'दधातु' स्थापयतु । अहन्तु त्वत्प्रसादात् 'पराचीं' पराङ्मुखीं, 'निर्ऋतिं', 'वाचा' वाङ्मात्रेण, 'नुदामि' निरा-करोमि । मदीयायै 'प्रजायै', 'शिवं' श्रेयः, 'अस्तु' । 'मह्यं', च शिवमस्तु ॥

अथ चतुर्थस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । "या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः । या अन्तरीक्ष उत पार्थिवीर्य्याः । यासाम-षाढा अनुयन्ति कामम् । ता न आपः शꣳ स्योना भवन्तु" इति । 'दिव्याः' दिवि भवाः, 'याः' एताः 'आपः', 'पयसा' 'स-म्बभूवुः' पेयत्वेन हेतुना समुत्पन्नाः, 'याः' च आपः 'अन्तरिक्षे', वर्त्तन्ते । 'उत' अपि च, या आपः, 'पार्थिवीर्य्याः' पृथिव्यां भवाः, 'यासां' च अब्देवतानां, 'कामम्' इच्छां, 'अषाढाः' पूर्वाषाढा-नक्षत्रविग्रहाः, 'अनुयन्ति' अनुवर्त्तन्ते । 'ताः' 'आपः', देवताः, 'नः' अस्माकं, 'सम्भवन्तु' अनिष्टशान्तिहेतवो भवन्तु ॥

तत्रैव याज्यामाह । "याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समु-द्रियाः । याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्य्याः [२] । यासामषाढा मधु